

drivende kan indbyrdes aftale en anden reklamationfrist.

- Købelovens anvendelsesområde udvides ved bestillingskøb. Efter forslaget vil der i forbrugerkøb fremover foreligge et bestillingskøb omfattet af købelovens regler, uanset om det er forbrugeren eller sælgeren, som leverer det materiale, der er nødvendigt for at fremstille genstanden. Uden for forbrugerkøb er et bestillingskøb som hidtil kun omfattet af købeloven, såfremt den overvejende del af de for fremstillingen nødvendige materialer ydes af den, der har påtaget sig fremstillingen.
- Der indføjes en bestemmelse, hvorefter en forbruger uanset en aftale om, at lovgivningen i et land uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde skal finde anvendelse på aftalen, altid kan påberåbe sig ufravigelige bestemmelser i lovgivningen om mangler i et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvis det uden lovvalgsaftalen ville være dette lands lovgivning, der gjaldt for aftalen.

Lovforslaget er – med enkelte lovtekniske ændringer – en genfremstilling af det lovforslag til gennemførelse af forbrugerkøbsdirektivet, som blev fremsat for Folketinget den 3. oktober 2001 (L 26) og 1. behandlet i Folketinget den 9. oktober 2001, jf. Folketingets forhandlinger for den nævnte dato, side 283 ff. Det foreslås dog, at bestemmelserne i det nu genfremsatte lovforslag skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, og at bestemmelserne skal have virkning for aftaler om køb, der indgås den 1. januar 2002 eller senere. Der henvises om baggrunden herfor til bemærkningerne til lovforslagets § 2.

2. Justitsministeriets arbejdsgruppe om gennemførelse af forbrugerkøbsdirektivet i dansk ret

Efter vedtagelsen af forbrugerkøbsdirektivet nedsatte Justitsministeriet en arbejdsgruppe om gennemførelse af forbrugerkøbsdirektivet i dansk ret. Arbejdsgruppen, der har haft professor Peter Møgelvang-Hansen som formand samt repræsentanter for Dommerforeningen, Advokatrådet og Justitsministeriet, fik til opgave navnlig at overveje, hvilke lovgivningsmæssige initiativer der bør tages for at gennemføre de civilretlige dele af direktivet. Arbejdsgruppen har endvidere kunnet foreslå andre ændringer af forbrugerkøbsreglerne, mens ændringer i reglerne om handels- og civilkøb har kunnet overvejes i det omfang, det hænger naturligt sammen med gennemførelsen af forbrugerkøbsdirektivets bestemmelser, her-

under navnlig bestemmelserne om reklamationfrist i tilfælde af mangler ved salgsgenstanden.

Justitsministeriet nedsatte samtidig en følgegruppe med repræsentanter for berørte myndigheder samt en række erhvervs- og forbrugerorganisationer. Arbejdsgruppen har løbende forelagt sine overvejelser for denne følgegruppe, der også har haft lejlighed til at stille forslag over for arbejdsgruppen.

Arbejdsgruppen afgav i juni 2001 betænkning nr. 1403/2001 om gennemførelse af forbrugerkøbsdirektivet (herefter kaldet betænkningen).

Lovforslaget svarer med enkelte ændringer til arbejdsgruppens lovudkast.

3. Nordisk samarbejde

Danmark, Sverige og Finland som EU-medlemmer samt Norge og Island i kraft af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde (EØS-aftalen) er alle forpligtet til at gennemføre forbrugerkøbsdirektivet.

Fortolkningen af direktivet og gennemførelsen heraf er blevet drøftet på en række møder mellem embedsmænd fra de nordiske lande.

4. Forbrugerkøbsdirektivet

Formålet med forbrugerkøbsdirektivet er en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om visse aspekter ved køb af forbrugsvarer og om garantier i forbindelse hermed for at sikre, at der fastsættes et ensartet minimumsniveau for forbrugerbeskyttelse inden for rammerne af det indre marked (artikel 1, stk. 1).

Direktivet vedrører navnlig spørgsmålet om de lovbestemte mangelsregler i forbrugerkøb, men indeholder dog også regler om de handelsmæssige garantier.

Direktivets anvendelsesområde er begrænset til forbrugerkøb. Ved »forbruger« forstås en fysisk person, der i forbindelse med de aftaler, der er omfattet af direktivet, ikke handler som led i sit erhverv. Begrebet »sælger« defineres som en fysisk eller juridisk person, der ved en købsaftale handler som led i sit erhverv. Købsaftaler, som indgås mellem erhvervsdrivende som led i deres erhverv (handelskøb), eller som en forbruger indgår med en ikke-erhvervsdrivende (civilkøb), er således ikke omfattet af direktivet (artikel 1, stk. 2, litra a og c).

Direktivets anvendelsesområde er endvidere begrænset til aftaler om køb af forbrugsvarer. »Forbrugsvarer« er i direktivet defineret som enhver løsløstregenstand undtagen varer, der sælges på tvangsauktion eller i øvrigt i henhold til lov. Undtaget er endvidere salg af vand og gas, medmindre disse varer sæl-